

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۰۲ می ۲۰۲۲

یونس نگاه

عید نقدتان مبارک، به نسیه آزادی نیز فکر کنیم

عیدتان مبارک و زنداران عزیز چه امروز چه فردا. عید مثل ایستگاه قطار فرصت فلنج کشیدن می‌دهد، چه پیراهن نو داشته باشی چه لباس کهنه اما شسته. در عید از تفتق دوامدار و تکراری خلاص می‌شوی و می‌توانی برای چند لحظه کارهای "بیهوده" و بی‌معاش انجام دهی.

عیدها، محافل، جشن‌ها، فستیوال‌ها و دیگر فرصت‌های توقف و تفریح به‌اندازه کار مهم اند. مردمی که کار نمی‌کنند و تمام عمر به عشر و خیرات دیگران به‌سر می‌برند اهمیت این توقف‌ها و تفریح‌ها را نمی‌دانند. آنان با کنسرت، تفریح و نوروز مردم دشمنی می‌کنند. زندگی خودشان همیشه به مفت‌خواری و توقف می‌گذرد، ازین‌رو نمی‌دانند که مردم چرا نیاز به آوازخوانی، گل‌گشتی، رقص و میله دارند.

دادن اختیار زندگی کارگر، دهقان، تاجر، معلم، چوپان و راننده به آنانی که با مفهوم کار بیگانه‌اند، معاش را روزی گفته تصور دارند که برای تمام آدم‌ها مثل مدرسه نشینان از جاهای نامعلوم و غیب روزی می‌آید، روال حیات انسان‌ها را برهم می‌زند. وقتی ملاهای مفت‌خوار تکلیف مردم را تعیین کنند، نان کمیاب می‌شود، عشق فراموش می‌گردد، شوق دود هوا می‌شود و عید کم‌رنگ.

حاکمیت مفت‌خواران و استثمارگران بزرگترین مشکل جوامع است. برای دور کردن آنان از جایگاه تصمیم‌گیری و رهبری باید (۱) بر ترس خود فایز آیم و (۲) از حقوق و جایگاه خود آگاه شویم.

کار اول فایز آمدن بر ترس است. امروز طالبان غیر از ترس هیچ چیزی ندارند. کل طالبان یک صدم جمعیت افغانستان نیستند اما با بم، انفجار، انتحار و وحشی‌گری همه مردم را ترسانده‌اند. مردم مثل گلّه گوسفندان در محاصره چند گرگ افتاده و منتظر مرگ تدریجی خود اند. هیچ شکی نیست که اگر فرصت انتخاب آزاد به مردم داده شود، طالبان برای بستن مکتب، تخریب اداره، ویران کردن سرک و تربیت انتحاری ده درصد رأی مردم را نیز نخواهند گرفت. اما، ترس

همه را فلج کرده است. اگر یک دست نامرئی همین امروز این ترس را از ذهن ملت بیرون کند، طالبان فردا غاری برای پنهان شدن نخواهند یافت.

آگاهی بعد از گم شدن ترس به دست خواهد آمد. مردمی که کار، نان و آزادی نداشته باشند فرصت برای آگاه شدن از حقوق خود نخواهند یافت. ازین رو نقش نخبگان مهم است. درس خوانده‌ها، شکم‌سیران و آنانی که فرصت فکر کردن داشته‌اند مسؤلیت دارند که ترس را در خود بکشند و پیشگام شوند. ما باید عید ملی آزادی و دمکراسی را به وطن عزیز خود برگردانیم. اگر خداوند انسان را آزاد دوست دارد، تا آن زمان روزه و نماز نخبگان و آگاهان افغان چرا باید قبول شود؟ خدائی که بندگی را تنها برای خود فرض کرده باشد، عبادت ملت افتاده به پای گرگ‌های طالب را چرا قبول کند؟ من نمی‌دانم.

با تمام این گپ‌ها عید آزادی فعلاً نسیه و دور از دسترس به‌نظر می‌رسد. این عید نقد را از دست ندهیم. شادی و تفریح کمش نیز غنیمت است. شاد باشید.